

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/29/2012
Identifikačné číslo spisu:	7012200206
Dátum vydania rozhodnutia:	27.02.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:7012200206.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu JUDr. G. Z., bytom E., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, Kuzmányho 8, Košice), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-KE-KDI2-P-211/2011 z 30. januára 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/33/2012-18 zo 17. mája 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/33/2012-18 zo dňa 17. mája 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Rožňave, Okresného dopravného inšpektorátu z 23. septembra 2011 č. k. ORPZ-RV-ODI2-SK-296/2011 bol JUDr. G. Z. (ďalej aj žalobca) uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h) a j) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len Zákon o priestupkoch), pretože svojim konaním porušil § 16 ods. 2, § 137 ods. 2 písm. d), § 123 ods. 5 a § 137 ods. 2, písm. m) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchanie skutku (ďalej len Zákon o cestnej premávke) tým, že dňa 19. júla 2011 v čase o 11.52 hod. viedol po štátnej ceste I. triedy č. 50 v smere jazdy Rožňava - Moldava nad Bodvou osobné motorové vozidlo továrenskej značky BMW X6 evidenčného čísla E., pričom na vozidle nemal vpredu osadenú tabuľku s evidenčným číslom a súčasne pri vedení uvedeného motorového vozidla prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy 90 km/hod. o 70 km/hod. Cestným laserovým rýchlomerom typu Ultra Lyte LTY 20-20 100 LR, číslo súpravy 08-048-01 bola hliadkou

Špeciálneho dopravného oddelenia Odboru dopravnej polície Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra SR nameraná rýchlosť vozidla 160 km/hod.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. c/ s poukázaním na § 12 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 600,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré Krajský dopravný inšpektorát v Košiciach rozhodnutím č. p.: KRPZ-KE-KDI2-P-211/2011 z 30. januára 2012 zamietol a potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie zotrvávajúc na názore, že žalobca sa dopustil priestupku, tak ako to správne zistil okresný dopravný inšpektorát a preto i sankcia za uložený priestupok i jeho kvalifikácia sú v súlade so zákonom.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Košiciach na základe žaloby JUDr. G. Z. preskúmal správne konanie a rozhodnutia v ňom vydané.

Žalobca v žalobe navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť, pretože sa domnieval, že v jeho prípade nebol správne zistený skutkový stav. Namietal najmä nepredloženie zvukovoobrazového záznamu, ktorý mal byť zo spáchania priestupku zaznamenaný, namietal, že pri meraní rýchlosti nebolo zamerané jeho vozidlo, ale iné totožné výzorom, značkou i farbou s jeho vozidlom, ktoré ho na meranom úseku obiehalo, uviedol, že ak by jazdil bez evidenčného čísla, bolo by mu zakázané jazdiť príslušníkmi polície podľa § 123 ods. 5 Zákona o cestnej premávke a odňatý technický preukaz a tiež namietal nesprávny postup orgánov polície pri zadržaní a vydaní jeho vodičského preukazu. Tvrdil, že správne orgány uverili len príslušníkom polície a jednej čiernobielej fotografii.

Žalovaný vo svojom vyjadrení zotrval na dôvodoch uvedených v napadnutom rozhodnutí.

Krajský súd v Košiciach preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie v právnych medziach žaloby, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu správnych orgánov oboch stupňov a dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju napadnutým rozsudkom v súlade s ustanovením §250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozsudok odôvodnil tým, že nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení založených na výpovediach príslušníkov polície npor. L. T. a ppor. Bc. B. E., ktorí 19. júla 2011 v čase o 11.52 hod. na štátnej ceste I. triedy č. 50 v smere jazdy Rožňava - Moldava nad Bodvou namerali osobnému motorovému vozidlu továrenskej značky BMW X6 evidenčného čísla E. prístrojom Ultra Lyte LTY 20-20 100 LR, číslo súpravy 08-048-01 rýchlosť 160 kilometrov za hodinu, následne za ním išli na služobnom motorovom vozidle a zastavili ho. Z vozidla vystúpila osoba, ktorá sa preukázala dokladmi na meno JUDr. G. Z.. V tom čase na svoju obhajobu neuvádzal žalobca žiadne iné vozidlo, až neskôr sa začal obhajovať týmto spôsobom. Rovnako žalobca vtedy neuvádzal, že sa na tomto úseku cesty nachádzali iné vozidlá, pretože členovia hliadky uviedli, že po zameraní vozidla žalobcu išli za jeho vozidlom, nestratili ho zo zorného poľa, čo mohli jednak kvôli technickému vybaveniu služobného motorového vozidla, jednak preto, že v tom čase sa v uvedenom úseku nenachádzalo iné vozidlo.

Krajský súd preto uveril príslušníkom polície, ktorí okrem iného uviedli, že keď upozornili žalobcu na chýbajúcu tabuľku s evidenčným číslom a možnosť odňatia technického preukazu, vybral z kufra auta tabuľku a pripevnil ju na vozidlo, asi suchým zipsom. Z týchto dôvodov príslušníci polície technický preukaz vozidla žalobcovi nezadržali.

Oproti týmto výpovediam a dôkazom fotografiou z prístroja merajúceho rýchlosť vozidla žalobcu (keď sa v spise nachádzal záznam o príčine neexistencie ďalších dôkazov priamo z miesta činu - č. l. 14 - pre chybu softwaru), krajský súd vyhodnotil dôkaz výpoveďou žalobcu ako účelový smerujúci k zbaveniu sa viny za priestupok, a to najmä s prihliadnutím k zjavným rozporom medzi tvrdeniami v žalobe a na mieste spáchania priestupku.

III.

Odvolanie/vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Opakovane dôvodil, že rozhodnutie pokladá za nesprávne, keďže podľa jeho názoru došlo počas rozhodovania k vadám. Podľa § 221 ods. 1 písm. c), d) O.s.p. súd nedostatočne zistil skutkový stav a jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, čím vlastne došlo k nesprávnemu posúdeniu veci. Trval na tom, že neboli vykonané všetky dôkazy, že správny orgán pri rozhodovaní zbral do úvahy iba výpovede príslušníkov polície, uviedol, že neboli zisťovaní svedkovia, ktorí by potvrdili jeho tvrdenie o rovnakom vozidle bez evidenčného čísla. Namietal oneskorené vydanie zadržaného vodičského preukazu a tiež to, že bez evidenčného čísla by mu odňali technický preukaz a tiež skutočnosť, že sa stratila zvukovo obrazová dokumentácia, ktorá mohla preukázať jeho nevinu. Napokon navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že v celom rozsahu vyhovie jeho žalobe.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na tom, že priestupok bol preukázaný a bola zaň vyvedená zodpovednosť v súlade so zákonom. Úkony orgánov objasňujúcich priestupok považoval za vykonané v súlade so zákonom a navrhol potvrdiť rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením „žalovaný“ v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text rozhodnutia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 17. mája 2012. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 27. februára 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ktorými bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h) a j) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP) na vyššie popísanom skutkovom základe.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. c/ s poukázaním na § 12 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 600,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Krajský dopravný inšpektorát v Košiciach odvolanie podané žalobcom zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h) a j) ZP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

h) ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise 3c) alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením v obci o 20 km.h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km.h na -1 a viac,

j) iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a) až i) sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke vodič autobusu a vodič motorového vozidla s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 3 500 kg smie jazdiť rýchlosťou najviac 90 km.h-1. Na diaľnici a na rýchlostnej ceste vodič autobusu smie jazdiť rýchlosťou najviac 100 km.h-1 a vodič motorového vozidla s najväčšou prípustnou celkovou hmotnosťou neprevyšujúcou 3 500 kg rýchlosťou najviac 130 km.h-1.

Podľa § 137 ods. 2, písm. d) a m) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je

d) prekročenie rýchlosti jazdy vozidiel ustanovenej týmto zákonom alebo vyplývajúcej z dopravnej značky alebo dopravného zariadenia v obci o 20 km.h na -1 a viac alebo mimo obce o 30 km.h na -1 a viac,

m) vedenie vozidla bez tabuľky s evidenčným číslom alebo s tabuľkou s evidenčným číslom, ktorá nezodpovedá svojim vyhotovením a umiestnením na vozidle tomuto zákonu alebo s tabuľkou s evidenčným číslom, ktorá nie je pridelená tomuto vozidlu.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb.(ďalej iba ZP), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR, ako súd odvolací, zistil, že správne orgány - Okresný aj Krajský dopravný inšpektorát - aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch v znení neskorších predpisov na vzniknutú situáciu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

So zreteľom na to, že z vykonaných dôkazov je nepochybné, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov, nemá odvolací súd v podstate čo dodať.

Z uvedených dôkazov a rozhodnutí vyplynulo, že žalobca bol zastavený hliadkou Špeciálneho dopravného oddelenia Odboru dopravnej polície Prezídia Policajného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky po tom, čo na ceste I. triedy s maximálne povolenou rýchlosťou 90 kilometrov za hodinu jazdil 160 kilometrov za hodinu a navyše bez tabuľky s evidenčným číslom. Po zastavení vozidla spáchanie priestupkov nepopieral a nijako sa k nim nevyjadril. Jeho vinnu preukazujú nielen výpovede príslušníkov, ale aj správa o objasňovaní priestupku a fotografia z meracieho prístroja.

Krajský súd v Košiciach správne a v súlade so zákonom pri preskúmaní predloženého priestupkového spisu posudzoval výpovede príslušníkov polície jednotlivo i v súhrne s ďalšími dôkazmi a správne vyvodil, že príslušníci polície nielen preto, že sú viazaní Ústavou Slovenskej republiky, zákonmi, prisahou a svojim spoločenským postavením, ale najmä preto, že nemali žiaden dôvod poškodiť žalobcu a plnili si len úlohy, ktoré im vyplývali z ich služobného zaradenia týkajúceho sa zabezpečovania

bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, vypovedali pravdivo a v zhode s objektívne zisteným skutkovým stavom, ktorému korešpondovalo najmä mlčanie žalobcu po pristihnutí pri páchaní priestupku.

Na tom nič nemôže zmeniť a oslabiť zistenie skutkového stavu, že v spise sa nenachádza zvukovo obrazový záznam z prvého prerokovania priestupku na mieste samom. Podľa názoru odvolacieho súdu by išlo iba o ďalší dôkaz, ktorý by určite nebol v rozpore so správou o objasňovaní priestupku.

Odvolací súd pochybenie v konaní správnych orgánov nezistil, rovnako ani v konaní krajského súdu. Výhrady žalobcu na adresu správnych orgánov, že nevyhľadali svedkov, ktorí by potvrdili prítomnosť rovnakého vozidla ako žalobcovho na rovnakej ceste, ktorého vodič mal byť páchatelom priestupku, pre ktorý je uznaný za vinného žalobca, sú bezvýznamné z hľadiska hodnotenia, či sa skutok stal, tak ako je uvedené v preskúmaných rozhodnutiach, pretože jeho návrhy sú nerealizovateľné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil ako vecne správny a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie tohto rozhodnutia.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.